

کمک مالی بیلد* به دموکراسی به حمایت از ترور مبدل شد

* وزیر امور خارجه سوئد

کارگر (ارگان رسمی حزب کمونیست سوئد [م.ل]) دخالت سوئد را در سوریه مورد بررسی قرار میدهد

۲۳ آوریل ۲۰۱۴

عبدل باست صیدا، یکی از مخالفان، در رابطه با کنفرانسی در هسل بی ۲۰۱۲، پرداخت شده توسط کمکهای مالی سوئد، مورد استقبال کارل بیلد قرار میگیرد.

کمک مالی به سوریه باید در راه احقاق حقوق انسانی در سوریه به مصرف میرسید. اما پولهای سوئدی به نیروهایی منتقل شده است که به دنبال سلاحهای بیشتر فریاد میکشند و در راه ترور مردم به کار گرفته میشوند. نشریه کارگر، سوئد و نقش کتیف وزارت امور خارجه آنرا در مناقشات سوریه مورد بازبینی قرار میدهد.

حقایق و سابقه

کمک مالی به کجا می‌رود؟

- "کمکهای مالی سوئد به بحران سوریه" عظیم است. بنا بر اظهارات کارل بیلد در سال ۲۰۱۳، چهار صد میلیون کرون بود. در فوریه ۲۰۱۴، صد و پنجاه میلیون کرون دیگر نیز وعده داده شد.
- بخش اعظم این کمک مالی، بر اساس محاسبات وزارت امور خارجه، به ارگانهای سازمان ملل، یونیسف، و شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد یا سازمانهایی مانند صلیب سرخ و نجات کودکان داده شد.
- اما سوئد از اینکه چه میزان از این مبالغ به مقصد و در آخر بدست چه کسانی میرسد اطلاعی ندارد. اینرا گونیلا کارلسون در ژوئن ۲۰۱۳ در سایت Debatt.svt.se مدعی شد.

حمایت از شورشیان

- دولت در ژوئن ۲۰۱۳ برآنشد که مبلغ ۴۰ میلیون کرون را در راه حقوق بشر و حمایت از دموکراسی به "مناطق موسوم به مناطق آزاد شده، بویژه شمال سوریه"، سرمایه گذاری نماید.
- پولها به صندوقی موسوم به صندوق اعتماد سوریه اهدا شد، گروهی که توسط دوستان سوریه تشکیل شد، در میان آنها آمریکا، عربستان سعودی، انگلیس و ترکیه که مستقیم و یا غیر مستقیم- که در همکاری با مخالفان موسوم به ائتلاف ملی سوریه- از شورشیان مسلح حمایت نموده اند.
- سوئد نیز بصورتی مستقیم از مخالفان، مانند کنفرانس هسل بی ۲۰۱۲، حمایت نموده است.

توافق از میانه روها تا حزب چپ رفرمیست

- در مجلس حول مسئله سوریه توافقی وجود دارد. کارل بیلد در ژوئن ۲۰۱۳ در جریان یکی از مباحثات مجلس گفت که او در مورد این مسئله با هانس لینده، متعلق به حزب چپ رفرمیست، توافق دارد.
- لینده از جانب خود گفت که سوریه مسئله داخلی محسوب نمیشود.

از سند شماره ۱ وزارت امور خارجه

"ائتلاف مخالفان سوریه (SOC) از همان زمان آغاز کار خود در دوهه، ۱۱ نوامبر امسال، برای کسب موفقیت دو مولفه ضروری را خاطر نشان ساخت: برسمیت شناختن بین المللی از نظر سیاسی و اعطای نقش هماهنگ کننده به SOC در مورد کمکهای مالی".

• گزارشات یان تسلف از وزارت امور خارجه از نشست پاریس در ۲۸ ژانویه ۲۰۱۳ در حمایت از ائتلاف ملی سوریه و سازمان امداد رسانی آن.

از سند دوم وزارت امور خارجه

• "برای SOC نشان دادن سه مورد: اینکه که در محل قادر به انجام آنچه از آن انتظار می رود هست، در ارتباط قرار گرفتن نام SOC-ACU با کمکهای بشر دوستانه و به مقصد رساندن آن در سطحی گسترده و بهتر، از اهمیت خاصی برخوردار بود".

• گزارشات نماینده وزارت امور خارجه، یان تسلف، از نشستهای بین المللی در پاریس، ۲۸ ژانویه ۲۰۱۳ در حمایت از ائتلاف ملی سوریه و سازمان امداد رسانی، SOC-ACU.

از سند ۳ وزارت امور خارجه

• "یکی از محدودیتها برای پاسخ انساندوستانه عدم دسترسی است - بویژه از جانب شورشیان در مناطق تحت کنترل، اما در درجه اول شاید به دلیل جنگها [۲۰۰۰] موانع اداری و سیاستهای محدود کننده سوریه در مورد کنشگران بشر دوستانه باشد، اما بزرگترین مانع محسوب نمیشود".

• سفارت سوئد در دمشق- بیروت ۱۶ نوامبر ۲۰۱۲ در مورد توانایی رو به وخامت نهاده شده برای عملیات بشر دوستانه. در گزارش راههای جایگزین نمودن کمکها مورد بحث و گفتگو قرار میگیرد. اما در اینجا مسائل محرمانه هستند.

نشریه کارگر در ۴ مارس ۲۰۱۴ ایمیلی را از وزارت امور خارجه در مورد کمکهای بشر دوستانه به سوریه دریافت نمود. این پاسخی بود به یک درخواست ارائه شده در مورد دریافت کلیه مدارک مربوط به کمکهای بشر دوستانه سوئد به شورای ملی سوریه (SNC) و دیگر سازمانهای سوریه ایی فعال در داخل و خارج از کشور، برای هشت ماه پیش.

در پاسخ از جانب وزارت امور خارجه ضمیمه ای ۵۳ صفحه ای پیوست شده بود. بر روی محتوای بخشی از آن مهر محرمانه خورده است. در مواردی تک واژه هایی و در مواردی قطعاتی حذف شده اند. تعدادی از صفحات خالی هستند.

ما برای مثال فهمیدیم که وزارت امور خارجه در ۳۰ جولای ۲۰۱۲ گزارشی را در مورد "درخواست کمکهای مالی" آماده کرده بود. بقیه کاغذ سفید است. ما نه به اینکه کدام سازمان سوریه ای پولها را دریافت خواهد نمود و نه به پاسخ وزارت امور خارجه، به هیچیک از آنها پی نخواهیم برد.

در توجیه آمده است که محتوای اسناد محرمانه هستند "به روابط سوئد با دولتی دیگر یا ضمنا به دولتی، سازمانی یا مقامی بین المللی دیگر مرتبط است و در این رابطه به این امکان که در روابط بین المللی سوئد تداخل ایجاد نموده و یا به کشور در صورت افشای اطلاعات صدمه وارد آورد توجه شده است".

و اینها علیرغم اطلاعاتی که ما از این اسناد دریافت نموده ایم.

آنها مداخلات و خطاهای سوئد را در تراژدی سوریه آشکار مینمایند. آنها نشان میدهند که سوئد در جلسه ای با شرکت شریکترین دیکتاتورهای جهان در مورد چگونگی ارائه حمایت به رهبران تبعیدی، حمایتی که فاقد آنند، رهبرانی که به دنبال سلاح فریاد میکشند و در کنار القاعده ایستاده اند، مذاکره میکند.

بررسی نشریه کارگر را بخوانید

حمایت از دمکراسی که با ترور و آوارگی مردم پایان یافت

استکهلم ۳۰ اوت ۲۰۱۲

شببست تابستانی و معتدل. تاریکی سایه سیاه و سنگین خود را بر روی قصر هسل بی در حومه های غربی استکهلم گسترده و در بالکن قصر، دور یک میز، یک گروه ده نفره با پیشینه سوریه ای نشسته اند.

ما دقیقاً نمیدانیم که آنها در مورد چه چیزی صحبت میکنند، اما یقیناً با اولین روز خود در سوئد خشنود هستند.

کمیته اجرایی شورای ملی سوریه (SNC) بعنوان دولت‌مردانی که خود تصور مینمایند باشند مورد استقبال قرار گرفته اند. آنها را از آرلندا (فرودگاه بین المللی سوئد در استکهلم) با لی موزین به آنجا آورده و در سالن کنفرانس قصر هسل بی منزل داده اند.

و بدنبال آن دیدار با کارل بیلد و وزیر کمکهای بشر دوستانه، گونیل کارلسون، در وزارت امور خارجه در قصر Arvfurstens. وزیر امور خارجه خودش با تصویر و نوشته در توییتز در این مورد گزارش میدهد: "مباحث شدیدی با عبدل باست صیدا از شورای ملی سوریه در مورد کمکهایکه ما میتوانیم در اختیار سوریه قرار دهیم"

در خلال بعد از ظهر تعداد زیادی تاکسی به باغ قصر وارد میشوند. به آن ۱۳ نفر در کمیته اجرایی ۳۵ نفر دیگر که از اعضای شورای ملی سوریه هستند اضافه میشوند. آن ۳۵ نفر طی دو روز "در مورد تدارک آینده یک سوریه دمکراتیک به بحث و گفتگو خواهند نشست". به هر حال این توصیف وزرات امور خارجه است از این تجمع.

و صورت حساب این اقامت قصری، مخارج تاکسی و یو اس بی فلش درایو؟ بله، با ۴۳۰۸۰۶ کرون پایان میپذیرد و توسط بودجه کمکهای بشر دوستانه پرداخت میشود. این در مدارک وزارت امور خارجه، که نشریه کارگر به دست پیدا کرده، مشخص شده است. دلایل چندی در توجیه این که چرادولت سوئد به درخواست شورای ملی سوریه در مورد نشستنی در سوئد پاسخ مثبت داد ارائه شده است.

اولاً اینکه رهبری فعلی سوریه، "رژیم اسد"، فاقد مشروعیت است. درک سوئد و اتحادیه اروپا این است. دوما مسئله تقویت "مخالفان دمکرات" است، که تصور میشود SNC نقش اصلی را ایفا نماید.

وزارت امور خارجه در ارزیابی کنفرانس هسل بی مینویسد "۰۰ در میان اعضای آن تعدادی از چهرهای پیشرو وجود دارند که از آنها پس از برقراری نظم جدید در سوریه ایفای نقش مهمی انتظار میرود".

وزارت امور خارجه از جانبی دیگر در مورد تصورات رهبران SNC در مورد ایجاد دموکراسی از طریق جنگ و بمب باران سخنی به میان نمیآورد. همه با شیوه تفکر آنها آشنایی دارند.

در بعد از ظهر ۳۰ اوت هنگامیکه خبرنگار نشریه اکسپرس به باغ قصر وارد میشود معاون سازمان Burhan Ghaliun با زبان جنگ صحبت میکند. Burhan Ghaliun میگوید، طی دو روز در مورد اینکه SNC چگونه باید به ارتش آزادیبخش سوریه کمک کند و آنها را مسلح نماید بحث و تبادل نظر کرده ایم.

اما این کافی نیست. رهبر تبعیدی میگوید که آنها در انتظار یک مداخله نظامی خارجی هستند، مداخله ای شبیه به آنچه که در سال گذشته در لیبی رخ داد، "بدون توجه به اینکه این کار توسط سازمان ملل متحد یا ناتو" انجام شود. Ghaliun از استدلال بمبارانهای لیبی در سال گذشته یکبار دیگر استفاده میکند. بمنظور "حفاظت از غیر نظامیان" یک مداخله نظامی ضروری است.

سخنان Burhan Ghaliun را باید در پرتو خوش بینی نگاه کرد که در آنزمان در SCN و در میان نیروهایی که در سراسر جهان فعالانه در مناقشه سوریه شرکت داشتند غالب بود.

بیش از یکماه پیش، ۱۸ جولای ۲۰۱۲، وزیر دفاع سوریه در یک حمله انتحاری بر علیه وزارت دفاع در دمشق کشته شد. همزمان تعدادی از مناطق حومه ای پایتخت مورد حمله جنگجویان مخالف، که گفته میشود به ارتش آزاد سوریه تعلق داشتند، قرار گرفت. مدت زمان کوتاهی پس از آن یورش مسلحانه در شمال سوریه به منظور تسخیر حلب، بزرگترین شهر کشور، آغاز شد.

نشریه آفتون بلاد در ستون رهبری نوشت "جلاد سوریه" در انتظار سرنوشتی شبیه به سرنوشت قذافی بسر میبرد. "مسئله بر اگر نیست، بلکه بر سر اینست که چه زمانی رژیم سقوط میکند". کارل بیلد در مورد سقوط اجتناب ناپذیر اسد سخن میگوید.

این تصویر، که مردم سوریه در راه رهایی خود از ظلم و ستم تلاش میکنند، برجسته شد

اما سوریه هایی که نشریه کارگر در آنزمان با آنها گفتگو کرد تصویر کاملاً متفاوت دیگری را از رویدادها ارائه نمودند. آنها سقوط دولت سوریه و اینکه در راه از دست دادن کنترل بر روی اوضاع بود را انکار نمودند و مدعی بودند که اسد به دلیل برخورداری از حمایت مردمی در قدرت باقی خواهد ماند.

آنها همچنین استدلال نمودند که ارتش آزاد سوریه بعنوان آزادیبخش هرگز مورد استقبال قرار نگرفت، برعکس به آنها بعنوان یک نیروی اشغالگر - متهم به تجاوز، آدم ربایی و ترور نگاه شد. در همانزمان سوریه ایها در مورد وجود عناصر افراط گرای مذهبی و جنگجویان بیگانه شهادت دادند.

پاریس، ۲۸ ژانویه ۲۰۱۳

۵ ماه پس از کنفرانس هسل بی به دعوت دولت فرانسه نماینده گان ۵۵ کشور در نشستی با هدف بحث و گفتگو در مورد چگونگی ارائه حمایت به سازمان فراگیر تازه تاسیس شده ی ائتلاف ملی - بطور مختصر SOC یا SNC- و سازمان امداد رسانی آن گرد هم می‌آیند.

عبدل باست صیدا، **Burhan Ghaliuon** و دیگر مخالفان در رهبری ائتلاف، در نشست هسل بی حضور داشتند. نماینده سوئد، سفیر جان تسلف، نیز در آنجاست. او از جانب دولت بعنوان فرستاده مخصوص اپوزیسیون دمکراتیک سوریه منصوب شده است.

به بخشی از گزارش تسلف مهر محرمانه خورده است. آن بخشهایی که وزارت امور خارجه برای عموم مناسب تشخیص داده است بازتابیست از اشتیاق و مسائلی که باید مورد بازبینی قرار گیرند.

برای وزارت امور خارجه استقبال گسترده بخش مثبت قضیه است. تسلف- گزارشگر برای مثال به "حضور کلیه کشورهای مهم خلیج فارس در محل" اشاره میکند (عربستان سعودی، قطر، امارات متحده عربی) که بیشترین مقدار سلاح را در اختیار شورشیان سوریه قرار داده اند.

بحران انسانی در حال رشد، ایجاد شده بدلیل تشدید جنگ، یکی از مسائل است. اما در اینجا یک بحران سیاسی دیگر نیز وجود دارد و آن فقدان مشروعیت است که این ائتلاف ملی در سوریه از آن برخوردار نیست. وزیر امور خارجه فرانسه لوران فابیوس از همان آغاز جلسه به این مسئله اشاره نمود.

این امر دست کم شگفت انگیز است. در آن لحظه گفت میشد که ۱۳۰ کشور جهان SNC را بعنوان نماینده رسمی مردم سوریه برسمیت شناخته بودند. اما سازمان در نزد مردم از چنان عدم محبوبیتی برخوردار است که جهان باید به منظور "مشروع بخشیدن به آنها" مداخله نماید.

چگونه جهان موفق به تقویت ائتلاف مخالفان خواهد شد؟

اولین وسیله "برسمیت شناختن بین المللی از نظر سیاسی" نام دارد، که در ژانویه ۲۰۱۳ در الویت قرار گرفت. "سفرای" مخالفان انتخاب و دفاتر محلی بخصوص در جهان غرب افتتاح شدند.

به منظور افزایش محبوبیت سازمان در محل کمکهای بشر دوستانه بعنوان یک مسئله کلیدی در نظر گرفته میشود. ائتلاف باید "در مناطق آزاد شده" ماموریت سازماندهی این کمکها را بر عهده بگیرد. پس از آن مردم سوریه با کمکهای خود به SNC وابسته شده، و امیدواریم که از آنها حمایت کنند.

سوئد به این امر توجه و کمی بعد در همان سال مبلغ ۴۰ میلیون کرون به صندوق بازیابی سوریه، موسسه ای تازه ایجاد شده برای مخالفان بمنظور ارائه حمایت به "مناطق آزاد شده"، ارائه میدهد.

علیرغم اینکه گزارش وزارت امور خارجه از نشست پاریس حاوی بسیاری از عبارات و بخشهای خط خورده است با اینحال نشان دهنده اینست که ائتلاف مخالفان به کمک فراوانی نیاز دارد.

جرج صبرا، یکی از رهبران شناخته شده سوریه ای، با توجه به "روز بعد" از هم اکنون بر اهمیت اقدامات فوری تاکید مینماید. گفته میشود که کار ساخت و ساز یک دولت در "مناطق آزاد شده" از هم اکنون آغاز شده است.

مخالفان سوریه ای بدین ترتیب - با فقدان محبوبیت مردمی - نشسته و با نماینده گان فرانسه، سوئد، ترکیه، کشورهای حوزه خلیج فارس و ۵۰ کشور دیگر برای آینده سوریه برنامه ریزی میکنند

اما کمکهای خارجی نتوانست حاکمیت را به رهبران مخالف اعطاء نماید. در حال حاضر، آوریل ۲۰۱۴، کاملاً روشن است که طرحها برای تغییر دولت با شکست مواجه شده اند. مردم در سراسر سوئد بر علیه گروههای مسلح تظاهرات میکنند، و نیروهای دولتی مناطق و شهرها را به تصرف خود درمیآورند.

حتی کارل بیلد نیز تصور نمیکند که آقایان دعوت شده از جانب او در سال ۲۰۱۲ به قصر هسل، به این زودیها بتوانند به رهبران جدید سوریه مبدل بشوند.

ایجاد یک تراژدی با ابعادی گسترده آنچیز است که کارل بیلد و دیگر رهبران برجسته جهان به آن یاری رسانده اند. چرا که علیرغم عبارات زیبایی ارائه شده از مخالفان در مورد دموکراسی اساس این بوده است که دولت را با اسلحه - و ترجیحاً با حمایت بمبارانهای هوایی یا اقدامات دیگر از خارج - سرنگون ساخته و قدرت را بدست گیرد.

مردم سوریه برای انتخاب راه خود بهای گزافی را پرداخت نموده اند. بیش از ۱۰۰۰۰۰ کشته، تخریب گسترده و در حال حاضر بزرگترین فاجعه آوارگان در جهان. و تمام اینها کافی نبود، کشور به پناهگاه تروریستهای القاعده مبدل شده است. این امر بدون هجوم سلاح، جنگجو و دیگر حمایتها هرگز رخ نمیداد.

این با هدف وزارت امور خارجه که با نشست هسل بی میخواست 'به تقویت توانایی مخالفان سوریه یاری رسانده و شرایط انتقال را به یک سوریه دموکراتیک، بنیان نهاده شده بر اصول حاکمیت قانون و احترام به حقوق اقلیتها آماده سازد، فاصله بسیاری دارد'.

شهر کویت، ۲۵ مارس ۲۰۱۴

احمد جبرا' پریزیدنت SNC' در نشست اتحادیه عرب در پایتخت کویت حضور دارد. اما درخواست میانجی سازمان ملل' اخضر ابراهیمی' در مورد توقف ارسال سلاح به سوریه و حل مناقشه از طریق 'مذاکرات سیاسی' در ژنو' مورد حمایت او قرار نمیگیرد.

نه، پریزیدنت مخالفان به موضوع دیگری اشاره میکند. او درخواست ارائه هر چه بیشتر سلاحهای سنگین به شورشیان را ارائه میدهد. پیشنهاد او مورد حمایت نماینده عربستان سعودی، مهمترین حامی مخالفان "دمکراتیک"، قرار میگیرد.

سر و کله احمد جبرا یک هفته بعد در منطقه ساحلی لاذقیه پیدا میشود. شورشیان دقیقاً در همانزمان حمله ای را در منطقه آغاز نموده اند. با اینحال شناخته شده است که همنشین جبرا، ارتش آزادیبخش سوریه، در لاذقیه و سوریه در مجموع نقش بسیار اندکی را ایفا مینماید.

حتی نشریات آمریکایی و انگلیسی گزارش میدهند که حمله توسط گروه القاعده، جبهه النصره، شناخته شده برای بمب گذاریها در کنار ایستگاههای اتوبوس و مدارس و رهبری شده توسط فرماندهانی از چپن و مراکش، رهبری میشود.

جبرا از طریق توییتر از بازدید خود از شهر کسب، تصرف شده توسط شورشیان، تصاویری را منتشر مینماید. تمام ماجرا چنان بیمزه است که گزارش تلویزیون سوئد اشاره میکند که جبرا تذکر یک مسئله مهم را فراموش کرده و آن اینکه دو هزار خانواده از کسب، قبل از هر چیز ارمنی نشین، از وحشت اسلامگرایان متعصب فرار را بر قرار ترجیح داده اند.

این خلاصه ای از وضعیت جنگ است. بر اساس اظهارات غرب این "رهبران قانونی" برای سوریه در کنار تروریستها ایستاده اند در حالیکه مردم غیرنظامی فرار میکنند.

Patrik Paulov
patrik.paulov@proletaren.se